

Om anvendelse af hundyr skriver Rådets på side 24:

»Under hensyntagen til bl.a. anatomiske størrelsesforskelle vil et hundyr således ikke nødvendigvis lide overlast ved vaginal penetration – *heller ikke uden for brunstperioden*, når blot der udvises passende forsigtighed, tålmodighed og bruges tilstrækkelig glidecreme«

De 125 dyrlæger var uenige og forklarede i deres brev, at:

»Uden for brunstperioderne er husdyrenes indre og ydre kønsorganer i en slags dvaletilstand, så skeden og dens slimhinde svarer til tilstanden hos et kønsligt set helt umodent ungt (juvenilt) dyr«

Og de fortsatte:

»Vi er ikke enige i, at disse (af Rådet anbefalede) beskyttelsesforanstaltninger vil forventes at kunne sikre dyrene mod at lide overlast, specielt når det iagttages, at seksuel opstemthed sjældent medfører forsigtighed og tålmodighed. Det må endvidere anføres, at ordet penetration ikke er dækkende, når der i en del tilfælde vil være tale om samlejevæbninger, hvor man med sex for øje søger at opnå friktion eller tæt og gentagen gnidekontakt til den tynde og sårbare slimhinde (udenfor dyrets brunst). Det medfører, at *overgrebet er alvorligt* uanset anatomiske størrelsesforskelle mellem den udøvende og dyret. Vi må derfor ud fra en veterinærfaglig vurdering afvise ovenstående udtalelse fra Rådet. (Vi mener også, at anal samleje anvendelse er problematisk).«

For os var og er dette centralt.

Uanset hvilken beslutning der træffes, mener jeg, det er svært for politikerne at komme uden om som et minimum at sørge for en præcisering af loven, så det bliver klart, at enhver anvendelse af dyr til samleje både analt og vaginalt skal betragtes som forbudt. Det bør være en skærpene omstændighed, hvis det lykkes at påvise alvorlige fysiske eller psykiske skader, men da disse skader kan være svære at påvise, selv om vi ved, at en ikke ubetydelig del af dyrene skades, så bør et fund af disse skader ikke være en forudsætning for, at politiet kan gøre noget.

Det overordnede bør være hensynet til dyrene. I denne sag ønsker jeg ikke at tage hensyn til de mennesker, der ønsker at anvende dyr. De har heldigvis mange andre muligheder i vore frie

samfund. Vi behøver ikke, at gøre dette mere indviklet end det er. Dyrene kan undværes til menneskers sexformål og bør skånes, derfor skal vi have en præcisering af loven, som også vil virke forbyggende og lette politiet. For dyrenes skyld. Og fordi vi lever i et samfund, hvor vi respekterer dyr som levende væsener underlagt os mennesker, uden mulighed for i alle situationer at kunne sige fra.

Af dyrlæge Johan Beck-Friis

Svenska erfarenheter rörande sexuella övergrepp på djur

(Svenske erfaringer vedr. sex med dyr)

Sveriges Veterinärförbund initierade i början av 2004 en debatt rörande sexuella övergrepp på djur. Orsaken var att enstaka svenska veterinärer började höra av sig till förbundet angående mistänkt eller konstaterade fall där sexuell aktivitet från människor orsakat skador på djur. Samtidigt kom kontakter till förbundet från media, privatpersoner och djurskyddsorganisationer, om ökad aktivitet med djurpornografi på Internet.

Veterinärförbundet gick 2004 ut med krav på en tydligare lagstiftning om sexuella övergrepp på djur. Sex mellan människa och djur utsätter djuret för stora risker vad gäller fysisk och mental skada, och den befintliga djurskyddslagen räcker inte för att skydda djuren vid dessa tillfällen. Till exempel marknadsförde sig (och marknadsför sig fortfarande) Svenska djurporrsiter på Internet med hjälp av bristen på fungerande lagar i Sverige.

På grund av den offentliga debatten om sexuella övergrepp på djur, gav den svenska regeringen 2004 i uppdrag åt Djurskyddsmyndigheten att utreda i vilken omfattning människor använder djur i sexuella sammanhang i Sverige.

Djurskyddsmyndigheten skickade ut drygt 1600 enkäter till bland annat kommuner, länsstyrelser, yrkesverksamma veterinärer och kvinnojourer. Från polismyndigheterna begärdes information om fall för tiden 2000-2004. Antalet fall som redovisas i rapporten är 209. Utöver de 100 fall som redovisats från polismyndigheterna, rapporterades 109 i enkäterna. De flesta fallen, 161 stycken, omfattar hästar, men även hundar, nötkreatur och katter finns med. För åren 2000-2004 redovisades 119 fall, men myndigheten konstaterade att det finns ett ytterligare mörkertal. En